

امتحانات مرکز عمومی (طبع ۲)

نیمسال دوم تحصیلی ۹۴-۹۵

بانده بیان و رودی بهمن

مهر مدرسه

کد امتحان: ۲۹۴۲/۲۷

تاریخ: ۱۳۹۵/۰۳/۱۶

عنوان: اصول فقه

کتاب: دروس فی علم الاصول - حلقة تابعه آقای ابراهیمی

محدوده: از ابتدای اصول عملیه تا پایان کتاب (ص ۲۲۱-۲۸۸)

نام و نام خانوادگی: کد ملکی: شرکت: مدرسه علی: استان:

۱- بنابر نظر شهید صدر (ره) مراد از «شبیهه» در روایت «الوقوف عند الشبهه خیر من الاقتحام فى الہلکة» چیست؟ ص ۲۳۴

۰/۵

الف. شباهت در علم اجمالی

ب. دعوت‌های شبیه حق

ج. تکلیف مشکوک

د. متشابهات قرآن

۲- در هنگامی که می‌دانم «در بین گوشت‌های موجود در فروشگاه بسیار بزرگ، یکی ذبح شرعی نشده است» کدامیک از ارکان علم اجمالی مختل می‌شود؟ ص ۲۴۷

۰/۵

الف. رکن اول

ب. رکن دوم

ج. رکن سوم

د. رکن چهارم

۳- بنابر نظر آیة الله خویی (ره) اگر استصحاب، اماره باشد، چگونه تعریف می‌شود؟ ص ۲۵۲

۰/۵

الف. مرجعیة الحالة السابقة

ب. الحكم ببقاء ما كان

ج. اليقین بالحدوث

د. الشک فی البقاء

۴- لازمه بیان رکن چهارم استصحاب به صیغه «ان شرط جریان الاستصحاب ان یكون المستصحب حکماً شرعاً او موضوعاً لحكم شرعی» چیست؟ ص ۲۶۳

۰/۵

الف. عدم جریان استصحاب عدم تکلیف

ب. عدم جریان استصحاب حکم شرعی

ج. عدم جریان استصحاب تکلیف

د. جریان استصحاب عدم تکلیف

۵- نام حالتی که شخص می‌داند وضعه گرفته است ولی نمی‌داند صبح وضعه گرفته یا ظهر، چیست؟ ص ۲۷۱

۰/۵

الف. الشک فی التقدم و التاخر

ب. تعارض الاستصحابین

ج. مجھولی التاریخ

د. توارد الحالین

۶- اگر موضوع اصل را «عدم علم» بدانیم و شارع نیز اماره را به «منزله علم» قرار داده باشد، وجه تقدم اماره بر اصل چیست؟ ص ۲۸۸

۰/۵

الف. ورود

ب. تقييد

ج. حکومت

د. تخصیص

۷- استدلال به حدیث «کل شیء مطلق حتی یود فیه نهی» بر «برائت» را تقریر کرده، چه اشکالی بر آن مطرح است؟ ص ۲۲۶ - ۲ نمره

۰/۵

جواب:

استدلال: اطلاق مساوی امان دادن است و شخصی که شک در تکلیف دارد در حق او صدق می‌کند که بگوییم نهی به او نرسیده است، پس عدم ورود نهی [عدم وصول نهی] اینمی‌باشد از تکلیف مشکوک است یعنی برائت از تکلیف مشکوک. (۱ نمره) اشکال: در معنای «ورود» در روایت، دو احتمال وجود دارد زیرا می‌توان ورود را به دو نحو لحاظ کرد. ۱. وصول به مکلف ۲. صدور از شارع . با توجه به اینکه دو احتمال در معنای ورود است که در یک معنا نمی‌تواند برائت ثابت شود، برائت ثابت نیست. (۱ نمره)

-۸- بر فرض قبول معارضه ادله احتیاط با ادله برائت در شباهات بدوى، دو دلیل برای ترجیح ادله برائت بنویسید. ص ۲۳۶ - ۱/۵ نمره

جواب:

۱/۵

۱. دلیل برائت، قرآنی است و چون قطعی است مقدم می شود. ۲. دلیل برائت مختص به شباهات بدوى است [نه شباهات مقرن به علم اجمالی] در نتیجه اخص است و به دلیل اختیت مقدم می شود. (ترجمه سوم در کتاب)

-۹- با توجه به عبارت «ان الترخيص فى جميع الاطراف ينافي الوجوب الواقعى المعلوم بالاجمال، لما تقدّم من تضاد الاحكام التكليفية» چرا مشهور قائل به استحاله جريان برائت در همه اطراف علم اجمالی شده‌اند؟ نظر شهید صدر (ره) چیست؟ ص ۲۴۳ - ۲ نمره

۲

جواب: دلیل مشهور بر استحاله: ترخيص در تمام اطراف معنایش این است که مثلاً مولی چیزی را واجب کند و در همان وقت ترک آن را اجازه دهد یعنی دو حکم الزام و ترخيص در یک واقعه جمع شوند که با توجه به تضاد احکام تکلیفیه استحاله دارد، نظر شهید صدر (ره): این سخن در صورتی وجیه است که ترخيص واقعی باشد [یعنی در موضوعش شک اخذ نشود] ولی به دلیل این که ترخيص در هر طرف علم اجمالی، حکم ظاهری است منافاتی با جمع شدن با حکم واقعی دیگر ندارد.

۲

-۱۰- حکم مسأله در «شك در شرطیة» چیست؟ با دلیل تبیین نمائید. ص ۲۴۹ و ۲۵۰ - ۲ نمره

جواب: مانند شک در جزئیت، حکم مش برائت است زیرا مراع شرط شرعی برمی‌گردد به تخصیص واجب به حصه‌ای خاص یعنی تعلق می‌گیرد امر به فعل و تقید و این معنایش این است که شک در شرطیت برمی‌گردد به علم به ذات فعل و شک در تقید که برائت جاری می‌شود. [مورد از موارد دوران بین اقل و اکثر است نه متباینین]

۲

-۱۱- عبارت «كيف اعتبر البناء على الشك نقضاً لليقين والحال ان اليقين السابق بالطهارة لا يزول بالشك في الحدث بقاءاً فان ذلك متعلق بالحدث وهذا بالبقاء، فكيف اسند نقض اليقين الى الشك» را درباره «روايت استصحاب» توضیح داده، جوابی برای آن بنویسید. ص ۲۵۶ - ۲ نمره

جواب: اشکال شده است که چطور در روایت، شک را ناقص یقین قلمداد کرده در صورتی که یقین سابق به طهارت با شک به حدث بقاءً زائل نمی‌شود زیرا یقین به حدوث تعلق گرفته و شک به بقاء، پس چطور در روایت «لا تنقض اليقين بالشك» نقض یقین را به شک اسناد داده است، جواب: اگر چه در استصحاب، شک ناقص تکوینی یقین نیست زیرا متعلق یقین و شک متفاوت است اما با عنایت عرفی اسناد مذکور تصحیح می‌شود زیرا عرف زمان را الغاء نموده و دو متعلق را از حیث ذات یکی می‌داند، در نتیجه اسناد تصحیح می‌شود.

۲

-۱۲- مراد از «شك تقديری» و «شك فعلی» در بحث استصحاب را به همراه مثال توضیح دهید. ص ۲۶۱ - ۲ نمره

جواب: گاهی اوقات شک فعلی است یعنی شخص بالفعل شک دارد ولی گاهی اوقات شک تقديری است یعنی اگر شخص التفات داشته باشد، شک می‌کند، مثلاً اگر مکلف یقین به حدث داشته و سپس در بقاء حدث شک کند و با همین شک نماز بخواند، نمازش باطل است زیرا شک او فعلی است و استصحاب جاری می‌شود اما اگر مکلف یقین به حدث داشته باشد و غفلت کند و نماز بخواند و بعد از نماز شک کند که آیا هین نماز حدث باقی بود یا نه در این حالت شک تقديری است یعنی اگر ملتفت بود شک در بقاء حدث داشت، در این صورت استصحاب جاری نمی‌شود.

۲

-۱۳- حکم استصحاب «کلی قسم سوم» را در ضمن مثالی بیان کرده، دلیل حکم را تبیین کنید. ص ۲۷۰ - ۲ نمره

جواب: اگر یقین داشته باشیم که زید وارد مسجد شده و پس از مدتی خارج گردیده است ولی شک کنیم که همزمان با خروج زید و یا قبل از خروجش آیا خالد داخل مسجد گردیده به گونه‌ای که مسجد خالی از انسان نمانده باشد یا نه. چنانچه بخواهیم طبیعی انسان را در مسجد استصحاب کنیم این مورد از مصاديق استصحاب کلی قسم سوم خواهد بود [که انعدام فرد اول یقینی وجود فرد ثانی مشکوک می‌باشد]. در این قبيل موارد، استصحاب جاری نمی‌شود (۱ نمره) زیرا رکن سوم استصحاب مختلط است و وجود کلی که حدوث در زمان اول قطعی و یقینی بود [حصه طبیعی ضمن فرد اول] با وجود کلی که بقائش در زمان ثانی مشکوک است [حصه طبیعی ضمن فرد دوم] فرق دارد و متعلق یقین و شک متعدد نیستند. (۱ نمره)

۱/۵

-۱۴- «تعارض» اصطلاحی را تعریف کرده، چه تفاوتی با «تزاحم» دارد؟ ص ۲۷۸ و ۲۷۹ - ۱/۵ نمره

جواب: تعارض عبارت است از تناقضی دو دلیل از حیث مدلولهای شان به این نحو که ثبوت هر دو دلیل با هم در واقع امکان ندارد. (۱ نمره) با توجه به تعریف تعارض، تناقض بین دو جعل است ولی تزاحم تناقضی بین دو امثال است که ربطی بین دو مدلول ندارد. (۰/۵ نمره)

۲

-۱۵- پنج احتمال در «قاعده اولیه تعارض مستقر» را نوشتہ، یک احتمال را با دلیل رد کنید. ص ۲۸۳ و ۲۸۴ - ۲ نمره

جواب: احتمال اول: شارع برای هر دو دلیل جعل حجت کند که مستحبی است زیرا هر کدام از ادله دیگری را تکذیب می‌کند، احتمال دوم: شارع برای هر دو دلیل جعل حجت کند ولی مشروط به عدم التزام به دلیل دیگر، این احتمال نیز غیر معقول است زیرا در صورت عدم التزام به هر دو دلیل، هر دو حجت هستند که محذور سابق پیش می‌آید. احتمال سوم: شارع برای یک طرف معین حجت را جعل کند. این احتمال نیز مردود است زیرا دلیل و توجیهی بر حجت یک طرف نداریم. احتمال چهارم: شارع برای یک طرف به نحو تخيیری حجت جعل کرده است، این احتمال نیز مردود است زیرا دلیل حجت، اثبات و وجوب تخيیری نمی‌کند. در نتیجه فقط تساقط که احتمال پنجم است باقی می‌ماند. (پنج احتمال ۱/۲۵ نمره و یک دلیل رد ۰/۷۵ نمره)